

Posłaniec św. Brunona

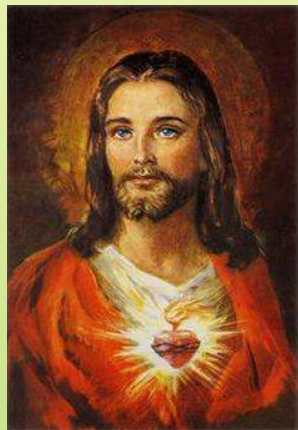
Nr 189

31 maja 2015

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Nadzieja wszystkich ludzi

Wielu papieży w ciągu wieków uczyło, że kult Najświętszego Serca Pana Jezusa nie jest tylko jednym z wielu istniejących nabożeństw. Jest on, obok Eucharystii, szczytową formą pobożności, bo jej podmiotem jest miłość Boga. W naszych czasach niektórzy wierni nie doceniają lub nie rozumieją sensu tego nabożeństwa. Dlatego miesiąc czerwiec jest dobrą okazją, aby przypomnieć jasną i wyraźną naukę papieży w tej materii. Nauczają oni zgodnie, że kult Serca Jezusa jest streszczeniem całej religii chrześcijańskiej. Wystarczy przypomnieć słowa Piusa XI: "Czyż w tej formie pobożności nie zawiera się jakby summa, cała treść religii i norma doskonalszego życia? Przecież ta pobożność prowadzi najlepiej do dokładniejszego poznania Chrystusa Pana, do głębszego umiłowania Chrystusa i doskonalszego naśladowania". Papieże zwracali uwagę na różne istotne aspekty kultu Bożego Serca. Leon XIII uważał go za wypróbowaną formę pobożności. Natomiast św. Pius X widział w nim "streszczenie całej religii i normę doskonalszego życia chrześcijańskiego". Pius XII uczy, iż kult ten jest "doskonale zharmonizowany z istotą chrześcijaństwa i wypływa z podstawowych zasad doktryny chrześcijańskiej". Paweł VI zaś zachęca, żeby "ten wspaniały kult rozwijał się i był ceniony przez wszystkich". Konkretna droga Słowa następców św. Piotra to nie tylko zachęta, ale i wskazanie nam konkretnej drogi, którą mamy podążać do Serca Jezusowego.

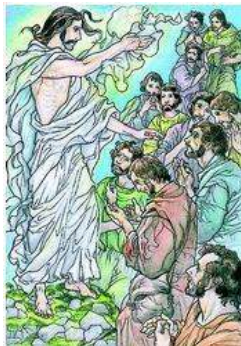
Papież Leon XIII w 1899 r. wydał Encyklikę ANNUM SACRUM. Papież ten ogłosił rok 1900 Rokiem Świętym i chciał dokonać czegoś szczególnie znaczącego na rozpoczęcie XX wieku. Wymieniona encyklika o poświęceniu się Bożemu Sercu została ogłoszona dwa tygodnie przed tym uroczystym aktem poświęcenia Sercu Bożemu całego rodzaju ludzkiego, który został dokonany 11 czerwca 1899 roku przez Leona XIII. Papież wzywał do poświęcenia całej ludzkości Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Z tej okazji pisał: "Kiedy Kościół w początkach swego istnienia ugiął się pod jarzmem cesarów, Krzyż na niebie ukazujący się oczom młodego władcy był zapowiedzią wielkiego zwycięstwa, które też wkrótce nastąpiło. I oto dzisiaj oczom naszym ukazuje się inny, ze wszech miar pomyślny znak Boży: Najświętsze Serce Jezusa. W Nim należy złożyć wszelką nadzieję zbawienia wszystkich ludzi". Leon XIII uczy również, że poświęcenie się i oddanie Bożemu Sercu jest jednym z istotnych składników kultu Serca Jezusa. "Jest rzeczą najzupełniej odpowiednią poświęcenie się temu Najświętszemu Sercu. Poświęcenie zaś takie nie jest niczym innym jak oddaniem się Jezusowi Chrystusowi, ponieważ wszelki objaw czci, hołdu i miłości względem Bożego Serca odnosi się w rzeczywistości do osoby samego Chrystusa".

Następca Leona XIII na stolicy św. Piotra w Rzymie św. Pius X zaaprobował praktykę obchodzenia czerwca jako miesiąca Serca Jezusowego, przywiązując doń kilka odpustów. Zalecił też w 1906 roku, aby w uroczystość Najświętszego Serca we wszystkich świątyniach ponawiano poświęcenie rodzaju ludzkiego.

Ewangelia wg Św. Mateusza (Mt 28,16-20).

Jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

* * * * *

SENS NAJWYŻSZY

Według wybitnego teologa, Karla Rahnera, jedną z cech życia Trójcy Świętej jest wzajemne potwierdzanie. Otóż jedna Osoba potwierdza dobroć i piękno dwu Innych oraz z pełną radością poświadcza Ich wzajemną miłość. Na Mszy św. jest podobnie – Bóg potwierdza swoją miłość wobec stworzenia („jesteś moim dzieckiem, które Kocham”), człowiek zaś bóstwo i majestat Boga („jesteś moim Bogiem, którego wielbię”).

Kolejna cecha życia Trójcy Świętej to dziecięctwo. Karl Rahner stwierdza, że nigdzie nie ma „czystszej gry, nie ma tu nic koniecznego, wszystko jest chciane i z radością wyrażane”. Odnosi to do relacji Stwórcy względem stworzenia: również w tym odwołaniu nie ma w Bogu najmniejszego przymusu, tylko czysta chęć. Trójjedyny nie musi powoływać do życia żadnego stworzenia, aby móc „jeszcze bardziej” stać się Bogiem. Twórcze oraz podtrzymujące świat w istnieniu działanie Boga jest „dziecięcą grą”, bo odbywa się bez żadnej presji, w do-skonałej wolności miłości. Odnosząc to do naszej ziemskiej liturgii: im więcej w niej dobrowolności, bezinteresownego oddawania Bogu chwały i radości, tym jest piękniejsza. Trzecia cecha życia Trójcy Świętej to królewskość. Oznacza ona, że życie Trójcy Świętej ma „sens najwyższy”, czyli nadaje znaczenie i pełny wymiar wszystkiemu, co dzieje się poza nim. Życie wewnątrztrynitarnie zawiera w sobie sens wszystkiego, co Nią nie jest. A zatem my także żyjemy dzięki Trójcy Świętej oraz dla Niej samej.

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- w **poniedziałek**, 01 czerwca – **św. Justyn**, męczennik i filozof, żył w II w. Napisał wiele dzieł w obronie wiary;
- w **środe**, 03 czerwca – **święci męczennicy z Ugandy w Afryce, Karol Lwanga i jego 21 Towarzyszy**, którzy zginęli 3 VI 1886 roku;
- w **piątek**, 05 czerwca – **św. Bonifacy**, biskup i męczennik, benedyktyn, legat papieski na całe Niemcy. Został zamordowany wraz z 52 towarzyszami w dzień Zielonych Świąt 5 VI 754 roku.

* * * * *

„**Iść za Jezusem to z ludzkiego punktu widzenia nie jest dobry interes**, bo oznacza służbę. Tak czynił Pan. I jeśli On daje ci możliwość bycia pierwszym, musisz zachowywać się jak ostatni, to znaczy służyć. A jeśli Pan daje ci możliwość posiadania dóbr, ty masz zachowywać się służebnie wobec innych. Są trzy rzeczy, trzy stopnie, które oddalają nas od Jezusa: bogactwa, zaszczyty i pycha. Stąd tak niebezpieczne są bogactwa, bo prowadzą cię ku zaszczytom i zaczynasz uważać się za ważnego. A gdy za takiego się uważasz, zadzierasz głowę i gubisz się”.

Nadzieja wszystkich ludzi (c.d.)

Popierał też intronizację Serca Jezusowego w rodzinach prowadzoną przez Ojca Mateo, który tak ją scharakteryzował: "Jest to oficjalne i społeczne uznanie królewskiej władzy Serca Jezusowego nad rodziną chrześcijańską, uznanie potwierdzone, uzewnętrznione i utrwalone przez uroczyste umieszczenie obrazu Bożego Serca na honorowym miejscu i odmówieniu aktu poświęcenia". Uważał on, że intronizacja nie jest niczym innym jak pełną realizacją wszystkich żądań przekazanych w Paray-le-Monial i wspaniałych obietnic towarzyszących tym żądaniom. Do tej działalności o. Mateo z najwyższą aprobatą odnosił się Benedykt XV, który widział w niej szansę przeciwstawienia się współczesnemu złu. Tę działalność popierali wszyscy papieże, od św. Piusa X zaczynając, a na błogosławionym Janie XXIII kończąc. W czasach jego pontyfikatu miało miejsce poświęcenie w 1919 roku bazyliki Serca Jezusowego na Montmartre w Paryżu. Na jego polecenie jeden z ołtarzy w bazylice św. Piotra w Rzymie przebudowano na ołtarz Serca Jezusowego nawiązujący w ornamentyce do objawień św. Małgorzaty Marii Alacoque. Natomiast papież Pius XI w Encyklice MISERENTISSIMUS REDEMPTOR wskazuje, iż następnym istotnym elementem tego kultu jest wynagrodzenie: "Duch ekspiacji i wynagrodzenia odgrywał zawsze pierwszą i główną rolę w kulcie Najświętszego Serca Jezusa". Przypomina on również główne praktyki tego kultu. "Spośród praktyk, związanych ściślej z czią Najświętszego Serca Jezusa, wybijają się pobożna praktyka poświęcenia Sercu Jezusa samych siebie i wszystkiego, co posiadamy, a co zawdzięczamy odwiecznej miłości Boga. (...) należy dołączyć obowiązek godnego zadośćuczynienia, czyli wynagrodzenia". Dla rozwoju kultu Serca Bożego wiele uczynił Pius XII, który wydał w 1956 roku Encyklikę HAURIETIS AQUAS. W niej w sposób bardzo jasny przedłożył teologiczne zasady, na których opiera się to nabożeństwo. Ukazał także historię i rozwój tego nabożeństwa oraz zachęcał, aby ten kult był praktykowany z większym zrozumieniem. "Czyż można znaleźć wzniolejszą formę pobożności nad kult Serca Jezusa? Cóż lepiej odpowiada istocie religii chrześcijańskiej, co może skutecznie zapobiec współczesnym potrzebom Kościoła i rodzaju ludzkiego?(...) Jest on ze swej istoty kultem miłości, którą Bóg nam ukazał przez Jezusa, a dla nas samych stanowi on równocześnie okazję do praktykowania miłości względem Boga i bliźnich". Wielką wartość kultu Serca Jezusa dostrzegali Błogosławiony Jan XXIII, który w "Dzienniku dusz" zanotował takie słowa: "To nabożeństwo pozostanie na zawsze najsukuteczniejszym czynnikiem mego postępu duchowego. Muszę żyć jedynie dla Najświętszego Serca Jezusa. Jestem kapłanem Serca Jezusa." Jako następca św. Piotra, Dobry Papież powtórzył przed śmiercią słowa św. Małgorzaty Marii: "Jak słodko jest umierać, gdy się miało wytrwałe nabożeństwo do Najświętszego Serca kogoś, kto nas będzie sądził". Paweł VI potwierdzał i przybliżał naukę swoich poprzedników. Jego zdaniem, właściwy obraz Chrystusa zawiera się w wypowiedzianych przez Niego słowach: "Jestem cichy i pokornego Serca" (*Mt 11, 29*). Powtarzał często: "Dziś trzeba mieć serce wielkie, serce otwarte, które bierze swoją miarę z Serca Chrystusa". W nabożeństwie do Serca Jezusa podkreślał zwłaszcza wynagrodzenie, adorację i uczestnictwo w Eucharystii. Jednak żaden z papieży nie mówił tak dużo o nabożeństwie do Serca Pana Jezusa jak św. Jan Paweł II, papież wykorzystywał każdą okazję, by o tym przypominać. Jego nauczanie podejmowało i rozwijało myśl Kościoła o kulcie Serca Bożego. "Tajemnica Chrystusowego Serca przemawiała do mnie od młodych lat" - wyznał podczas jednej ze środowych audiencji generalnych. Dodał: "Teologia Serca Bożego jest równocześnie programem życia. To jest program stary jak chrześcijaństwo. Teologia Boskiego Serca jest pewnym programem życia wiarą". Ważnym elementem pobożności i duchowości Serca Bożego jest adoracja eucharystyczna. św. Jan Paweł II zachęcał, aby wierni adorowali Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie Ołtarza. Przypominał też, czym był ten doniosły akt dokonany przez Leona XIII. Aktualność tego, co wydarzyło się 11 czerwca 1899 roku, "została autorytatywnie potwierdzona w dokumentach moich poprzedników, którzy pogłęбили naukę o kulcie Najświętszego Serca Pana Jezusa i zalecali okresowe ponawianie aktu poświęcenia".(...) Ten kult zawiera orędzie niezwykle aktualne w naszych czasach, ponieważ z Serca Syna Bożego, umarłego na krzyżu, wytrysnęło wiekuiste źródło życia, które daje nadzieję każdemu człowiekowi.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś obchodzimy uroczystość Najświętszej Trójcy. Wyznajemy wiarę w Jednego Boga w Trzech Osobach, pochylamy się nad tajemnicą wewnętrznego życia Boga i dziękujemy Mu za chrzest święty, który daje nam udział w tym życiu.
2. Jutro – Dzień Dziecka i rozpoczęcie nabożeństw czerwcowych. Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa odmawiać będziemy codziennie po Mszy Świętej o godz. 18⁰⁰ a w niedzielę po Mszy Świętej o godzinie 11⁰⁰.
3. W czwartek – pierwszy w czerwcu – obowiązkowa uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, nazywana dawniej uroczystością Bożego Ciała. Msze Święte w naszym kościele o godz. 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰ i 18⁰⁰. Po Mszy Świętej celebrowanej o godz. 11⁰⁰ – wyruszy procesja (eucharystyczna) do czterech ołtarzy. Prosimy o pomoc w przygotowaniu ołtarzy, które będą ustawione w tych samych miejscach, co w latach ubiegłych.
4. W ramach tak zwanej oktawy Bożego Ciała każda Msza Św. o godz. 18⁰⁰ rozpoczynać się będzie wspólnym śpiewem Nieszporów.
5. W tym tygodniu przypadają także pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca.

Wasz Proboszcz

* * * * *

„Przymierza miłości między mężczyzną a kobietą, przymierza na całe życie nie można improwizować z dnia na dzień. Śluby ekspresowe nie istnieją. Trzeba popracować nad miłością, trzeba wyruszyć w drogę. Tego przymierza trzeba się uczyć, dopracowywać je. Powiedziałbym, że przymierze to jest swoistym rękodziełem. Aby dwa życia mogły się stać jednym życiem, niezbędny jest cud, cud wolności i serca, z ufnością w wierze. Na tym polu powinno się chyba robić dużo więcej, bo nasze «współrzędne uczuciowe» trochę się poplątały. Ten, kto domaga się wszystkiego i natychmiast, potem też poddaje się nagle i we wszystkim, przy pierwszej trudności czy okazji. Nie ma nadziei na zaufanie i wierność daru z siebie, jeśli dominuje nawyk konsumowania miłości jako swoistego «integratora» zadowolenia psychofizycznego. Nie tym jest miłość! Narzeczeństwo jasno określa wolę wspólnego strzeżenia czegoś, czego nigdy nie można kupić ani sprzedać, zdradzić czy porzucić, niezależnie od tego, jak bardzo kusząca byłaby oferta”.

papież Franciszek

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Cz. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl